

REUNIUNEA CULTURALĂ NAȚIONALĂ A MESERIAȘILOR ROMÂNI DIN SIBIU

Dan Ivănuș

Înființată în 1867 de către Nicolae Cristea, fost asesor consistorial, profesor al Seminarului „Andreian” și redactor al „Telegrafului Român”, „Reuniunea sodalilor români din Sibiu” își propunea conform statutelor „înaintarea în cultură, cu deosebire însă înaintarea în câștigarea cunoștințelor reali”¹. Scopul declarat era deci, culturalizarea meseriașilor, însușirea de către aceștia a celor mai noi cunoștințe în domeniile lor de activitate pentru a deveni muncitori pricepuți. Încă de la înființare „Reuniunea” s-a bucurat de sprijinul mitropolitului A. Șaguna, care a fost și primul ei patron.

Mijloacele de realizare a scopului propus erau întrunirile săptămânale, iar pentru recreere și cultură spirituală se făceau lecturi și deprinderi de cântări. Din întrunirile serale s-au dezvoltat mai târziu ședințele literare introduse de Victor Tordășianu, al doilea mare ctitor și președinte al „Reuniunii”.

Deși în statutele „Reuniunii” se arăta că „lecturile și discușiunile politice și confesionale sunt eschise (excluse – n.a.)², aceasta a desfășurat o intensă activitate culturală cu caracter național, care era, totodată, și politic. La întrunirile „Reuniunii” se cântau cântece naționale, dintre care nu lipsea „Deșteaptă-te române”; programele prezentate cuprindeau cele mai reprezentative lucrări teatrale, piese corale și poezii cu caracter național. „Reuniunea” era abonată la publicațiile cultural-literare și politice românești transilvănene: „Telegraful Român”, „Gazeta Transilvaniei”, „Albina Carpaților”, „Observatorul”, iar acțiunile naționale inițiate de aceste ziare și reviste au găsit un sprijin în rândurile membrilor „Reuniunii”³.

Ideea națională a cultivat-o și a păstrat-o ca o scumpă moștenire, în firul acelorași tradiții, identificându-se cu toate aspirațiile ei. În 1918, în Sibiu, singură „Reuniunea” avea un cor și membri inchegați pentru a primi diferite personalități din Vechiul Regat și din străinătate. Președintele „Reuniunii”, N. Colan, arăta în Raportul general pe anul 1929: „Cine dintre membrii mai vechi ai „Reuniunii” nu-și mai aduc aminte de momentele înălțătoare de inimi din toamna anului 1918, după prăbușirea statului unguresc, când, aproape nu era zi lăsată de Dumnezeu, ca meseriașii români din Sibiu, să nu plece de la „Reuniune”, în frunte cu cele 3 steaguri istorice, intonând cântecele naționale: Pe-al nostru steag, La arme, Cântecul legionarului român și să meargă la gară, prin apă și zăpadă, prin vânt de iarnă, ca să primim pe gen. Moșoiu când a intrat prima dată în Sibiu dimpreună cu armata română, pe gen. Berthelot, batalioanele de voluntari ș.a. La toate aceste manifestații patriotice dl. Stanciu cu corul

1. Tr. Chirilă, *Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu la 80 de ani*, Sibiu, 1946, p. 221.

2. *Ibidem*

3. P. Abrudan, „*Reuniunea sodalilor români din Sibiu*” – prima asociație profesională a muncitorilor români din Transilvania”, în „*Studii și comunicări. Arheologie-istorie*”, nr. 19, Sibiu, 1975, p. 166.

meseriașilor este în frunte. Pentru ca să se știe, spunem că, prima dată s-a cântat în Sibiu Imnul regal, în public cu ocazia sosirii dlui gen. Moșoiu de meseriașii noștri pe promenada Bretter la cafeneaua Bulevard⁴.

Al doilea președinte al „Reuniunii” a fost Victor Tordășianu, care a fost chemat la conducere în 5 septembrie 1897. Sub înțeleapta și priceputa lui cârmuire, „Reuniunea” a luat o mare dezvoltare, prestigiul ei crescând an de an. E. Hodoș spunea în „Literatura zilei”: „Progresul și înflorirea instituțiilor de cultură și binefacere, în fruntea cărora a fost pus, se datoresc mai ales silințelor sale încordate care i-au măcinat sănătatea și, în cele din urmă, după zece ani, l-au strivit și l-au dat pământului⁵.

În 1918, V. Tordășianu a publicat broșura „Agoniseala bănească” a „Reuniunii sodalilor români din Sibiu”, în care a arătat toate realizările sale pe timpul cât a condus comitetul „Reuniunii” ca președinte.

A încercat să ridice nivelul cultural al membrilor, organizând ședințe literare în ultima joi din lună. În anii 1903-1910 a fost organizată câte o ședință literară pe lună, numărul participanților fiind, în majoritate, peste 100.⁶

Pe linia activității culturale, „Reuniunea” desfășura o intensă și vie muncă și prin intermediul corurilor, programelor artistice și conferințelor. Corurile și meseriașii amatori pregăteau programe artistice – concerte, piese de teatru, recitări de poezii și jocuri naționale, care erau prezentate publicului sibian și din împrejurimi⁷.

Membrii „Reuniunii” au participat la manifestările culturale ale celorlalte asociații existente în oraș: „Eintracht”, „Jugendbund”, „Arbeiter - Bildungsverein”, „Reuniunea de muzică”, etc.⁸

Biblioteca era un alt mijloc important pentru răspândirea culturii în rândul membrilor „Reuniunii”. Formată prin cumpărări și donații, biblioteca a ajuns să cuprindă peste 1000 volume, fiind frecventată de un mare număr de cititori. Pentru a face față solicitărilor, biblioteca a fost încadrată cu un salariat și trei ajutoare⁹.

De numele lui V. Tordășianu sunt legate și alte realizări ale „Reuniunii” precum întemeierea de fonduri și fundațiuni, prin colecte și „cerșetorii stăruitoare și obraznice cum le porecleau cei îmibuibați și îngâmfați¹⁰. Cu cei 20 de bani pe care îi cerea de la fiecare român cu care se întâlnea și cu pălăria „Dumnezeu vede”, a pus bază la 40 de fonduri și legate cu scopuri practice pentru viitorul meseriașilor. Amintim aici câteva dintre fonduri¹¹.

4. Arhivele Statului Sibiu, *fond Reuniunea sodalilor români din Sibiu*, *Protocoloalele Ședințelor comitetului din anii 1929-1930*, p. 245 (În continuare vom folosi forma prescurtată: A.S.S., *f. R.S.R.S.*, *Protocoloalele ... 19...-19...*)

5. E. Hodoș, *Literatura zilei. Articole diverse cu multe ilustrații*, Sibiu, 1941, p. 55.

6. A.S.S., *f. R.S.R.S.*, *Protocol de prezență la ședințe literare 1903-1910*.

7. P. Abrudan, *op. cit.*, p. 168.

8. *Anuarul Reuniunii sodalilor români din Sibiu (1867-1899)*, Sibiu, 1900 p. 94-107. (În continuare: *Anuarul R.S.R.S.*).

9. P. Abrudan, *op. cit.*, p. 168.

10. Z. Sandu, *Vieți rodnice*, Sibiu, 1945, p. 72.

11. V. Tordășianu, *Agoniseala bănească a „Reuniunii sodalilor români din Sibiu” în timp de 20 ani. Dare de seamă*, Sibiu, 1918, p. 5-33.

– fondul pentru ajutorarea văduvelor și orfanilor meseriașilor români
 – fondul de 20 de bani pentru cumpărarea unei case cu hală de vânzare pe seama meseriașilor români – 140 coroane dăruite de V. Tordășianu și alții. Cu acest fond a fost cumpărată casa de pe str. Brukenthal nr. 17 (azi str. A. D. Xenopol – n.a.), adaptată în 1905 pentru necesitățile „Reuniunii”, cheltuindu-se 50000 coroane.

– fondul Episcopul N. Popea pentru masa învățăceilor meseriașilor români
 – fondul congresul meseriașilor
 – fondul excursiilor profesionale – pentru a da posibilitatea meseriașilor să participe la deschiderea de expoziții, muzee, fabrici etc.

– fondul pentru organizarea de expoziții industriale, anuale și jubiliare
 – fondul pentru retribuirea medicilor în 1918
 Existau astfel, în 1918, 23 fonduri și 18 legate, în valoare de 47892, 17 coroane¹².

Anual se acordau ajutoare din aceste fonduri: în 1898 au primit ajutoare 12 muncitori, în valoare de 450 florini, iar în 1899, 8 muncitori au primit sprijin financiar în sumă de aproximativ 500 florini¹³.

Numărul membrilor „Reuniunii” va crește încontinuu, astfel încât la 1900 erau înregistrați 142 membri activi, și 141 membri sprijinitori¹⁴.

V. Tordășianu a îndeplinit, pe lângă funcția de exactor arhidiecezan, timp de 37 ani, și funcția de secretar al „Reuniunii române de agricultură din comitatul Sibiu” (29 ani) și președinte al „Reuniunii române de înmormântare din Sibiu” (19 ani)¹⁵.

În timpul războiului, „pentru a feri „Reuniunea” de eventualele neplăceri din partea acelor cari nu ne puteau suferi, s-a suspendat orice activitate ..., iar afacerile curente au fost îndeplinite numai de către președinte”¹⁶.

Încă din iulie 1919, comitetul „Reuniunii” a hotărât să-i ridice și să așeze în localul „Reuniunii”, președintelui V. Tordășianu, un bust de bronz, pentru „munca depusă la Reuniunea noastră de la începutul activității dsale, adecă din anul 1897, de când a ajuns în fruntea Reuniunii noastre ca președinte și până în ziua de astăzi, ceea ce se poate vedea din întreaga Reuniunea noastră, adecă, că am ajuns în casă proprie, fondurile au sporit și s-au înmulțit, localul Reuniunii e un model ș.a...”¹⁷. Costul bustului urma să fie acoperit prin colecte benevole, făcându-se apel la „bunătatea fraților meseriași români de pretutindenea”, ca fiecare să contribuie „cu cât îi permit împrejurările pentru a duce la bun sfârșit această dorință și datorință”¹⁸.

12. *Ibidem*, p. 35.

13. *Anuarul R.S.R.S.*, p. 107-108.

14. A.S.S., *f. R.S.R.S.*, Registrul membrilor (1893-1913).

15. Tr. Chirilă, *op. cit.*, p. 71.

16. *Dare de seamă despre activitatea comitetului Reuniunii meseriașilor români din Sibiu dezvoltată în anii 1920-1922*, Sibiu, 1923, p. 6 (în continuare: *Dare de seamă ... 1920-1922*).

17. A.S.S., *f. R.S.R.S.*, Protocoalele ... 1919-1921, p. 3.

18. *Ibidem*, p. 13.

În ședința din 10 februarie 1920, comitetul „Reuniunii” ia decizia „ca în cazul trist al decedării (președintelui V. Tordășianu – n.a.) să fie considerat ca mort al „Reuniunii meseriașilor români din Sibiu” și ca atare să fie înmormântat pe spesele Reuniunii noastre cu colaborarea „Reuniunii române de agricultură din județul Sibiu”, al căror secretar și director și întemeietor a fost”¹⁹.

La înmormântarea președintelui V. Tordășianu, vicepreședintele „Reuniunii”, dl. George Poponea, după ce a prezentat faptele și realizările fostului președinte, spunea:

„Membrii reuniunii meseriașilor români din Sibiu, în deplină cunoștință a muncii depusă pentru clasa de mijloc a poporului român de vrednicul și neuitatul lor președinte carele s-a dedicat cu trup și suflet pentru înaintarea, prosperarea și înmulțirea clasei de mijloc și mai având în vedere rezultatele morale și materiale la cari s-a ajuns prin conducerea și conlucrarea sa plină de devotament și dragoste, au luat hotărârea solemnă ca în semn de stimă și recunoștință să așeze în localul reuniunii bustul de bronz al binemeritatului lor președinte care să vorbească către cei de față și către generațiile viitoare despre recunoștința meseriașului român”²⁰.

În adunarea generală extraordinară din 23 mai 1920, G. Poponea a fost ales președinte al „Reuniunii”, iar secretar Șt. Duca²¹. Perioada în care G. Poponea, conducătorul Tipografiei arhidiecezane, a condus destinele „Reuniunii” (1920-1924) este o perioadă de radicale transformări și prefaceri interne și externe care s-au răsfrânt și asupra activității „Reuniunii”. Ideea modificării statutelor a preocupat comitetul „Reuniunii”, ajungându-se la transpunerea ideii în practică de către adunarea generală din 19 oct. 1924, când „Reuniunea meseriașilor români din Sibiu” s-a transformat în „Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu”, fiind aleasă și noua conducere: președinte N. Colan (1924-1930), rector al Academiei teologice „A. Șaguna din Sibiu și din 1936 episcop al Clujului; vicepreședinte I. Stanciu, iar secretar Șt. Duca²².

În ședința comună a „Reuniunii culturale naționale a meseriașilor români din Sibiu”, a „Societății naționale a meseriașilor, industriașilor și comercianților patroni din Sibiu” și a „Reuniunii femeilor meseriașilor Reuniunii din Sibiu” din 17 dec. 1924 s-a luat decizia ca „Reuniunea să se ocupe cu chestii culturale, iar Societatea cu chestii economice”²³. În anul următor „Reuniunea” a fost înregistrată, sub nr. 8/1925, în Registrul tribunalului din Sibiu, ca persoană juridică și morală statutele fiind înaintate spre aprobare²⁴.

Din 1930, la conducerea „Reuniunii”, a venit Em. Cioran, protopop și consilier mitropolitan, cel care a înființat în Rășinari, lângă Sibiu, „Reuniunea meseriașilor”, după modelul celei din Sibiu²⁵.

19. *Ibidem*, p. 17-18.

20. *Dare de seamă ... 1920-1922*, p. 50-51.

21. *Ibidem*, p. 7.

22. A.S.S., f. R.S.F.S., *Protocoalele ... 1924-1926*, p. 97.

23. *Ibidem*, p. 123.

24. *Ibidem*, p. 270.

25. Tr. Chirilă, *op. cit.*, p. 91.

„Reuniunea” a participat la toate manifestările românești – primirea regelui Ferdinand I și a reginei Maria, a gen. Moșoiu, a gen. Berthelot sau a savantului N. Iorga²⁶. Au fost prezenți la serbările prilejuite de sfințirea ca mitropolit a Dr. N. Bălan în 30 mai 1920²⁷, la primirea excursioniștilor francezi²⁸, sau la București, în 15 octombrie 1922, cu prilejul încoronării regelui și a reginei²⁹.

La Sibiu s-a desfășurat, în perioada 17-18 iulie 1920, Congresul Reuniunilor de meseriași din Transilvania, Banat și părțile ungurene, fiind prezente 15 Reuniuni. S-au dezbătut și aprobat statutele Uniunii societăților meseriașilor și industriașilor din România, luându-se și decizia de a înființa o bancă pe acțiuni, cu un capital de un milion lei cu sediul în Sibiu³⁰.

Douăzeci de membri ai „Reuniunii” au luat parte la Congresul micilor meseriași care a avut loc la București între 19-21 august 1921, ca și la Adunarea generală a Asociației comercianților din Ardeal, Banat, Crișana, Maramureș, din 23 august 1921³¹.

„Reuniunea” a participat și la manifestările organizate de alte instituții culturale sau societăți: la ședința festivă a Societății de lectură „A. Șaguna” a elevilor de la teologie și Șc. normală din Sibiu³², la ședințele culturale ale „Astreii” și Caselor Naționale din București, în 30 mai-2 iunie 1924³³, sau la sfințiri de steaguri: mai 1925 – „Societatea națională a meseriașilor, industriașilor și comercianților patroni din Sibiu”; august 1925 – „Reuniunea meseriașilor și comercianților români din Cluj”³⁴; mai 1926 – „Reuniunea” din Dumbrăveni; august 1926 – „Reuniunea” din Miercurea Sibiului³⁵. Un moment deosebit din viața „Reuniunii” a fost cel al sfințirii steagului în 9 mai 1926, fiind prezente 40 de „Reuniuni” surori. Cu acest prilej, mitropolitul Dr. N. Bălan, în cuvintele rostite în catedrala ortodoxă din Sibiu, a scos în evidență momentele mai importante din trecutul „Reuniunii”, reliefând și activitatea culturală și roadele ei frumoase³⁶.

Începând cu data de 30 septembrie 1920 se reiau ședințele literare, întrerupte în 1914 din cauza războiului. Între anii: 1920-1930 s-au ținut 25 ședințe literare; 1931-1933 – 14; 1933-1935 – 57, organizate în cadrul „Universității populare din Sibiu” de către Despărțământul „Astra” Sibiu; 1936-1938³⁷. Trebuie menționat sprijinul de care s-au bucurat aceste ședințe literare din partea intelectualilor, care au conferențiat pe diverse teme, îndeosebi al preoților, profesorilor seminariași și al conferențiarilor „Astreii”. Amintim aici

26. A.S.S., *f. R.S.R.S.*, Protocoalele ... 1919-1921, p. 111.

27. *Ibidem*, p. 125-126.

28. *Ibidem*, p. 337.

29. *Dare de seamă ... 1920-1922*, p. 9.

30. A.S.S., *f. R.S.R.S.*, Protocoale ... 1919-1921, p. 154.

31. *Ibidem*, p. 331.

32. *Ibidem*, p. 380.

33. A.S.S., *f. R.S.R.S.*, Protocoale ... 1924-1926, p. 66.

34. *Ibidem*, p. 272.

35. *Ibidem*, p. 437.

36. *Ibidem*, p. 441.

37. Tr. Chirilă, *op. cit.*, p. 197.

doar câteva nume: prof. I.U. Soricu, prof. dr. L. Bologa, prof. N. Regman, insp. șc. S. Teposu și H.P. Petrescu, protopop E. Cioran, rector N. Colan, prof. Al. Dima ș.a. La sfârșitul ședințelor se distribuiau premii în cărți, bani și obiecte celor care se evidențiau în program sau celor ieșiți câștigători prin tragere la sorți, iar casierul aștepta la ușă cu pălăria „Dumnezeu vede” (era o pălărie din metal în care se puneau banii). De exemplu, la ședința literară din 28 februarie 1924, când a conferențiat R. Simu, secretar administrativ al „Asociațiunii”, au fost strânși cu pălăria 156 lei³⁸.

Disponând de un cor mixt și un cor bărbătesc, „Reuniunea” organiza periodic concerte, uneori combinate cu teatru și joc, cum a fost cel din 14 ianuarie 1924, când corul a executat 7 piese, urmat de teatru și în final joc, obținându-se 7660 lei³⁹. Prezența orului era simțită și la alte ocazii: sfințiri de steaguri, petreceri de vară, diverse aniversări. Corurile au fost conduse de prof. T. Popovici, D. Oancea, Ghe. Șoima, I. Stanciu, iar la partea artistică trebuie menționat D. Alexe, care timp de 40 de ani a organizat reprezentațiile teatrale ca un actor de forță. Pentru meritele sale, D. Alexe, a fost proclamat membru onorar al „Reuniunii”⁴⁰.

Biblioteca „Reuniunii”, întemeiată, după cum arătam, de V. Tordășianu, a suferit multe pierderi datorită războiului. Pentru refacerea fondului de cărți au apelat la Academia Română din București și la „Asociațiunea” din Sibiu pentru a veni în ajutor cu cărți de lectură. Pentru cititorul cărților se percepea o taxă de 25 bani pe săptămână pentru o carte⁴¹. În ședința din 22 decembrie 1921 s-a decis ca suma de 5000 lei să fie folosită pentru procurarea de cărți pentru bibliotecă⁴². Numărul cărților va crește permanent, ajungând la 405 în 1929⁴³. „Reuniunea” a editat cărți și piese de teatru precum „Vlăduțul mamei” de I. Lupean și „Pribegii” de Sebastian Stanca, în 1000 exemplare; a cumpărat 50 exemplare din broșura „Femeia virtuoaasă”, traducere din limba engleză de Traian Scorobeț, spre a fi distribuite participanților lor la ședințele literare⁴⁴.

Pentru eternizarea numelui fostului președinte V. Tordășianu, comitetul „Reuniunii” a pus bazele unui fond, în 1920, care să poarte numele său, cu menirea de a înființa un cămin pentru ucenicii de la meserii, fond care în scurt timp s-a ridicat la suma de 16595,80 cor⁴⁵. Tot în același an se crează „fondul pentru propaganda meserieșească națională; cu scopul de a ușura participarea meseriașilor la eventualele congrese și întruniri”⁴⁶.

Un alt fond era „Victor și Eugenia Tordășianu pentru înzestrarea fetelor sărace”⁴⁷. „Fondul darurilor de Crăciun”, ca și celelalte fonduri se întrețineau

38. A.S.S., *f. R.S.R.S.*, Protocoale ... 1924-1926, p. 29.

39. *Ibidem*, p. 14-15.

40. „*Telegraful Român*”, nr. 18, din 3 mai 1924, p. 2-3.

41. A.S.S., *f. R.S.R.S.*, Protocoale ... 1919-1921, p. 188.

42. *Ibidem*, p. 377.

43. A.S.S., *f. R.S.R.S.*, Protocoale ... 1929-1930, p. 240.

44. A.S.S., *f. R.S.R.S.*, Protocoale ... 1919-1921, p. 276-277.

45. *Ibidem*, p. 139.

46. *Ibidem*, p. 160.

din donații benevole ale celor înstăriți⁴⁸, din sumele strânse cu ocazia spectacolelor organizate de „Reuniune”, din colecte sau din ajutorul dat de Institutul de credit și economii „Albina” din Sibiu⁴⁹. Alte sume de bani se strângeau din taxele de înscriere în „Reuniune”: membri fondatori 100 lei, membri pe viață 50 lei, plus taxele membrilor activi; se mai adăugau banii proveniți din chirii⁵⁰ sau nunți, unde vornicul aduna o sumă de bani care era vărsată în fondul fetelor sărace⁵¹.

Numărul membrilor „Reuniunii” după primul război mondial a crescut după cum urmează:

	onorifici,	fondatori,	pe viață,	activi
1922 ⁵²	3	171	100	55
1924 ⁵³	15	276	140	49
1296 ⁵⁴	16	283	152	77
1929 ⁵⁵	20	172	295	102

Printre membrii fondatori ai „Reuniunii” s-au numărat și Dr. Eugen Piso, avocat și deputat, ca și prof. univ. de la Cluj, Dr. Onisifor Ghibu⁵⁶.

Considerăm în activitatea „Reuniunii” o continuitate, atât în alegerea conducătorilor, cât și în strădania de a ridica moștenirea culturală și materială, pe aceeași temelie solidă și sănătoasă. Prin toate realizările și înfăptuirile, „Reuniunea culturală națională a meseriașilor români din Sibiu” a dovedit că era, pe lângă o asociație profesională de ajutor reciproc pusă în slujba luptei de emancipare socială și națională, și o asociație culturală, un adevărat focar cultural de cert contact cu populația orașului.

Este de necontestat meritul „Reuniunii” la propășirea culturală a membrilor ei, dar și al localniilor, prin mulțimea de seri literare, concerte și spectacole de teatru, într-o perioadă în care, în Sibiu, se simțea lipsa unei trupe de teatru române profesioniste.

47. *Ibidem*, p. 289.

48. *Ibidem*, p. 288.

49. *Ibidem*, p. 293.

50. *Ibidem*, p. 382.

51. *Ibidem*, p. 344.

52. *Dare de seamă ... 1920-1922*, p. 19.

53. A.S.S., *f. R.S.R.S.*, Protocoale ... 1924-1926, p. 138.

54. *Ibidem*, p. 446.

55. A.S.S., *f. R.S.R.S.*, Protocoale ... 1929-1930, p. 247.

56. A.S.S., *f. R.S.R.S.*, Protocoale ... 1924-1926, p. 19.

LA RÉUNION CULTURELLE NATIONALE DES ARTISANS ROUMAINS DE SIBIU

Résumé

La Réunion des artisans roumains a été fondée à Sibiu en 1867. Elle avait comme but de culturaliser les artisans et de les faire apprendre les connaissances les plus nouvelles de leurs métiers.

L'activité de la Réunion a été marquée par la grande personnalité de ses cinq présidents qui l'ont conduit: N. Cristea (1867-1897), V. Tordășianu (1897-1920), G. Poponea (1920-1924), N. Colan (1924-1930) și Em. Cioran (1930-1946).

La Réunion a évolué, petit à petit, d'une association d'assistance sociale, qui luttait pour l'émancipation sociale et nationale, vers une association avec un fort caractère culturel. En 1924 elle devient la Réunion culturelle nationale des artisans roumains de Sibiu.

Pendant toute son activité la Réunion culturelle nationale des artisans roumains de Sibiu a eu comme résultat l'augmentation du degré de culture et des connaissances professionnelles des artisans roumains.